

Luisi & Prometheus

DR
**Symfoni
Orkestret**

DR Symfoniorkestret

Koncertmester: Soo-Jin Hong

Fabio Luisi

Dirigent

Pierre-Laurent Aimard

Klaver

DR Koncertkoret

Korsyngemester: Poul Emborg

DR Koncerthuset

Koncertsalen

Torsdag 31. august 2023

kl. 19.30

Fredag 1. september 2023

kl. 19.30

Richard Strauss (1864-1949) Metamorfoser for 23 solostrygere (1944-45)

🕒 ca. 26'

Pause (30') ca. kl. 20.00

Alexander Skrjabin (1872-1915) Prometheus, Poème du feu (Symfoni nr. 5), opus 60 (1910)

🕒 ca. 25'

Richard Wagner (1813-83) Tristan og Isolde: Forspil og Liebestod (1859)

🕒 ca. 17'

Torsdagskoncerten sendes direkte i P2 Koncerten, genudsendes søndag kl. 12.15 og kan også høres i DR Lyd.

Konserterne TV-optages og sendes senere på DR2 og DRTV.

MØD MUSIKKEN

kl. 18.30 i koncertsalen med Celine Hastrup

FOTO: AGNETHE SCHLICHTKRULL

Kære publikum

Velkommen til DR Symfoniorkestrets nye koncertsæson! Vi åbner sæsonen med musik, der på én gang rækker ud efter evigheden og ind i fremtiden. Aftenens værker kredser alle om kosmos og forvandling – fra Strauss' organisk spirende tonerækker og Skrjabins vilde fremtidsvisioner til Wagners store hyldest til den altfortærende kærlighed.

Og der er meget mere i vente. Gennem hele den nye sæson kan man her i Koncertsalen opleve stærke og visionære værker, der tager os med på musikalsk himmelfærd – i både konkret og overført forstand.

Med udødelige værker af de største komponister og en række fremragende kunstnere på gæstelisten vil vi gøre vores yderste for, at sæsonen bliver rig på stjernestunder. For hvis der er noget, som kan få taget til at løfte sig, er det den store, symfoniske musik.

Musik er menneskehedens fælles sprog, som bevæger sig ubesværet på tværs af landegrænser. Det mærker vi i DR Symfoniorkestret i form af den overvældende internationale succes, som orkestret har opnået i kølvandet på forårets Carl Nielsen-udgivelser. Orkestret og Fabio Luisi

er blevet overøst med anmelderroser, udmærkelser og nomineringer fra førende internationale medier, og netop nu er orkestret nomineret til titlen som 'Orchestra of the Year' i det engelske musiktidsskrift Gramophone – side om side med orkestre som Berliner Filharmonikerne og Chicago Symfonikerne.

I aften tager vi hul på et nyt indspilningsprojekt for pladeselskabet Deutsche Grammophon, som vil strække sig over de næste to sæsoner. Sammen med Fabio Luisi skal DR Symfoniorketret indspille alle Alexander Skrjabin orkesterværker; utrolig spændende og visionær musik, som vi glæder os til at fordybe os i og til at dele med jer her i DR Koncerthuset og med lyttere og seere verden over.

Sidst, men ikke mindst, kan vi nu præsentere det fjerde og sidste album i vores Nielsen-serie, hvor to af DR Symfoniorketrets egne solospillere, Ulla Miilmann og Johnny Teyssier, er solister. Det er en kæmpe cadeau til orkestrets musikere og til Luisi, at vi er kommet hertil, og jeg vil gerne ønske alle i orkestret varmt tillykke med den store anerkendelse.

Jeg ønsker jer alle en god koncert og håber, at vi ses i DR Koncerthuset til en ny sæson fuld af storslåede værker, nye opdagelser og fremragende gæstekunstnere.

God fornøjelse!

FOTO: AGNETHE SCHLICHTKRULL

Kim Bohr
*Chef for DR Koncerthuset,
Den Levende Musik og P2*

Fabio Luisi

Chefdirigent **Fabio Luisi** skaber musik på verdensniveau med DR Symfoniorkestret. I juni blev orkestret nomineret af musiktidsskriftet Gramophone til titlen "Årets orkester", side om side med bl.a. Berliner Filharmonikerne og Chicago Symfoniorkester. Det høje niveau er nået takket være Fabio Luisis intense samarbejde med musikerne og en uophørlig stræben efter kvalitet.

Fabio Luisi er født i Genova i 1959, og han deler sin karriere mellem chefposter på tre kontinenter, som han med sin utrolige flid og selvdisciplin magter at overkomme: Han er også chefdirigent for Dallas Symfoniorkester i USA og chefdirigent for NHK Symfoniorkestret i Tokyo. Men Luisi har netop for tredje gang forlænget sin kontrakt med DR Symfoniorkestret, der begyndte i 2016, så den nu varer frem til 2029. Samarbejdet er unikt, siger han: "I dag er det som om, orkestret og jeg tænker på samme måde, uanset hvad vi spiller, og det kan mærkes både hos publikum, lyttere og seere verden over. Men vi arbejder hele tiden på at blive endnu bedre sammen, og derfor er jeg utroligt glad for at vi nu forlænger samarbejdet."

I foråret udgav Fabio Luisi og DR Symfoniorkestret en samlet indspilning på det verdensberømte plademærke Deutsche Grammophon af Carl Nielsens seks symfonier, der er blevet internationalt rost som den bedste, der nogensinde er lavet. Næste indspilningsprojekt gælder de samlede orkesterværker af den russiske komponist Alexander Skrjabin. "Et utroligt spændende projekt", siger Fabio Luisi. "Orkestrets store åbenhed og nysgerrighed er det helt rigtige udgangspunkt for at forstå Skrjabins musik, som ligger i spændingsfeltet mellem tradition og visionære idéer."

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

Pierre-Laurent Aimard

FOTO: AGNETHE SCHLICHTKRULL

Sidste år modtog den franske pianist **Pierre-Laurent Aimard** den store Léonie Sonnings Musikpris på 1 million kroner her i Koncerthuset. Han er en af vor tids førende pianister – som det blev sagt ved prisoverrækkelsen: "Med en signatur, der på samme tid rummer det klangligt følsomme, et uhyre skarpt intellekt og en gnistrende ekspressivitet og præcision, rykker han grænserne for klaverkunsten."

Pierre-Laurent Aimard er født 1957 i Lyon og har især beskæftiget sig med nutidsmusik og med eksperimenterende musik fra andre perioder af musikhistorien. Han har gennem årene uropført adskillige værker af sin samtids største komponister, bl.a. Stockhausen og Ligeti, og som nær samarbejdspartner for de store franske komponister Olivier Messiaen og Pierre Boulez er han en førende fakkeltbærer for nutidsmusikken

DR Koncertkoret består i fuld opstilling af 74 professionelle sangere, der kommer på scenen, når publikum skal opleve den store korklang indenfor alle klassiske genrer og epoker. Koret, der i foregående sæson markerede sit 90-års jubilæum, har fra starten i 1932 været en fast musikalsk partner til DR Symfoni-orkestret, både ved koncerter, på indspilninger og ved nogle af orkestrets udlandsturnéer. DR Koncertkoret har også optrådt med en lang række danske og internationale orkestre og ensembler, og man kan desuden hver sæson opleve koret alene i a cappella-kormusik.

Både det klassiske repertoire og den nye musik er vigtig for DR Koncertkoret, der har opført og indspillet værker af moderne mestre som Nørgård, Henze, Stockhausen, Ligeti, Berio og Penderecki. Korets seneste indspilning blev i britiske Gramophone fremhævet som "tremendous ... ravishingly sung".

DR Koncertkoret medvirker ofte ved DR Symfoni-orkestrets populære koncerter med filmmusik, senest i forrige uge med 'Raiders of the Symphony', og kan også hvert år opleves i populære TV-programmer som fx 'Danmark synger julen ind'.

Poul Emborg er korsyngemester for DR Koncertkoret.

DR Koncertkoret

FOTO: AGNETHE SCHLICHTKRULL

DR Symfoniorkestret

FOTO: PER MORTEN ABRAHAMSEN

Lige siden DR blev grundlagt i 1925, har **DR Symfoniorkestret** bragt den symfoniske musik ud til publikum, lyttere og seere i hele landet. Samtidig er orkestret blevet en vigtig repræsentant for dansk musik i udlandet gennem turnéer og medieproduktioner, som har vundet international genklang.

DR Symfoniorkestrets chefdirigent har siden 2016 været den anerkendte italienske dirigent Fabio Luisi, som bl.a. har stået i spidsen for højt profilerede turnéer til Kina, Japan og USA med musik af bl.a. Carl Nielsen på programmet. Det er også Luisi, som dirigerer DR Symfoniorkestrets indspilning af Niensens symfonier, der er udkommet på det tyske pladeselskab Deutsche Grammophon. Næste store projekt for orkestret og Fabio Luisi er indspilningen af Alexander Skrjabin's orkesterværker, også med udgivelse på Deutsche Grammophon.

DR Symfoniorkestret har altid været tæt forbundet med den danske musik, men orkestret favner samtidig hele det rige, symfoniske repertoire fra forskellige

klassiske og romantiske traditioner op til vores egen tid. DR Symfoniorkestret samarbejder hver sæson med nulevende komponister for at være med til at udvikle og forny orkestermusikken, og for at give de unge komponister mulighed for at skrive i det store orkesterformat.

Som medieorkester spiller DR Symfoniorkestret ikke bare for de 100.000 koncertgæster, som hver sæson oplever orkestret live i DR Koncerthuset eller på turné. Mere end 500.000 lyttere og seere følger orkestrets klassiske koncerter på radio, tv og internet, og millioner lytter med, når koncerterne transmitteres internationalt.

Ud over det klassiske repertoire har DR Symfoniorkestret i disse år stor succes med at spille soundtracks fra film og computerspil. Over 340 millioner seere har set videoer fra orkestrets soundtrack-koncerter på sociale medier, og DR Koncerthuset har en af Danmarks største YouTube-kanaler med godt 700.000 faste følgere.

Strauss, Skrjabin & Wagner

Richard Strauss: Metamorfoser

I alle tre værker ved denne koncert foregår der forvandlinger, hvor den gamle verden forlades, og mennesket begiver sig mod nye, ukendte verdener.

Det sker i Richard Strauss' smukke **Metamorfoser** på en voldsomt tragisk baggrund. Under 2. Verdenskrig blev det gamle Tyskland ødelagt, store byer forsvandt fra landkortet, og også koncertsale og operahuse blev lagt i ruiner. Det gjaldt bl.a. det operahus, Richard Strauss elskede højest af alle, Nationalteatret i hans fødeby München. Bygningen blev bombet af de allierede i oktober 1943.

På det tidspunkt havde den aldrende Strauss allerede taget beslutningen om at holde op med at komponere og havde trukket sig tilbage i et indre eksil. Han ombestemte sig, da dirigenten Karl Böhm opfordrede ham til at skrive et værk for strygeorkester, og i krigens sidste måneder komponerede Strauss den sublime elegi *Metamorfoser*, dvs. 'Forvandlinger'.

Titlen er inspireret af naturens metamorfoser, de konstante forvandlinger der sker fra f.eks. frø til planter og nye frø igen. På samme måde vender og drejer Strauss i *Metamorfoser* værkets små kim, så de hele tiden forandres, selv om den musikalske substans egentlig er den samme. Det gamle forsvinder – og noget nyt opstår på samme sted.

Metamorfoser forløber i et strømmende forløb på ca. en halv time uden satspauser. Strygeorkestret er ikke inddelt i de sædvanlige grupper med violiner, bratscher, celloer og basser. I stedet har Strauss skrevet musikken for 23 solostrygere med hver deres individuelle stemme. Ti violiner, fem bratscher, fem celloer og tre kontrabasser spiller sammen i et kæmpemæssigt, kontrapunktisk kammerværk. Det kræver et enormt musikalsk overblik at kunne komponere på den måde, men i en alder af 80 år var Strauss stadig en af verdens dygtigste orkesterkomponister.

Blandt de motiver, Strauss arbejder med i *Metamorfoser*, har et af dem tydelig lighed med sørgemarchen fra Beethovens 3. symfoni, *Eroica*-symfonien. En symfoni, der symbolsk fejrer en afdød helt, så mindet om ham kan leve videre og føre til

ny inspiration og ny metamorfose. Temaet høres kort efter begyndelsen, og det afrunder også hele værket i de dybe strygere. I manuskriptet under Beethoven-citatet tilføjede Strauss ordene "In memoriam!".

Alexander Skrjabin: Prometheus – Le poème du feu

I tiden omkring år 1900 skabte den russiske komponist Alexander Skrjabin et hypnotiserende og sansemættet musikunivers. Han inddrog i stigende grad højtflyvende elementer af filosofi og religion i sin musik, og snart kunne hans tanker ikke rummes indenfor den gamle verdens musikalske system. Som konsekvens udviklede han sit eget tonesprog, der rummer både spirituel ekstase og stor sanselighed.

Alexander Skrjabin var en ægte mystiker og havde store visioner. Til sit sidste orkesterværk, **Prometheus – Digtet om ilden** fra 1910, forestillede han sig musikken suppleret af farvet lys, frembragt af hvad han kaldte et "lysklaver". Symbiosen af lys, farver og musik havde for ham et spirituelt mål. Dels fordi værket tager udgangspunkt i den græske myte om Prometheus, der stjæler ilden fra guderne og overbringer den til mennesket, så vores åndelige gnist bliver tændt. Og dels fordi Skrjabin havde en ekstremt udviklet sanseevne, hvor farver og toner var forbundne. For ham svarede hver tone til en bestemt farve.

Desværre var Skrjabin så meget forud for sin tid, at han aldrig kom til at se sit lysklaver realiseret, men i DR Koncerthuset vækker vi i aften hans drøm til live! Og det er bare med at spænde sikkerhedsbæltet, når Skrjabin i Prometheus tager os med på rejsen fra det øjeblik, hvor gnisten bliver tændt hos mennesket, og til selve guddommeliggørelsen, forvandlingen af vores eksistens, hvor vi ikke længere er jordiske skabninger, men bliver en åndelig kraft i forening med kosmos.

Prometheus begynder i en tilstand uden op og ned, uden frem og tilbage. Skrjabin kalder den uvirkelige samklang i begyndelsen for "Den mystiske akkord". Den er dissonerende, desorienterende, men ikke grim og faktisk meget dragende, som om Skrjabin puster røgelse eller et euforiserende stof ind i vores næsebor. Ud fra "Den mystiske akkord" vokser hele værket frem. Endnu har musikken ingen puls, for mennesket er stadig uopvakt. Første tegn på vækkelse er et enligt trompetsignal, hvorefter bevidstheden blidt folder sig ud i et fløjtemotiv.

De kommende

to år skal

DR Symfoniorkestret
og chefdirigent

Fabio Luisi opføre

og indspille samtlige
orkesterværker

af Skrjabin. De

første albums i

serien udkommer

på plademærket

Deutsche

Grammophon i 2025.

Nu opstår klaveret midt i musikken som symbol på den vakte menneskeånd. Klaveret er ikke en egentlig solist i Prometheus, men en hovedrollefigur, der ofte er i samspil med den forførende soloviolin, symbolet på den kødelige kærlighed. Den spirituelle vision og det sanselige crescendo vokser uophørligt, mens Skrjamins anvisninger til musikerne undervejs er stikord til hans tankeverden: Begyndelsen er "tåget", "mystisk" og "tilsløret", så klarer det op, bliver "jublende", "gnistrende", "henrevet", "intense begærligt" og kommer ved slutningen til udtryk som "sejrende", "lynende", "ekstatiske" og "svimlende."

Musikkens udvikling i den symbolske forvandling fra krop til ånd foregår i én glidende strøm. Det går opad, både i musikens store bølgebevægelser og i de opadstræbende motiver, der rækker ud efter det uåndgribelige. Kraftigere, hurtigere, stadig mere ekstatiske, og det kulminerer med bimplende klokker, orgel, harper og et kor, der synger "Aaaaahh", mens vi slipper jordforbindelsen, forlader vores bundne eksistens og når endemålet, foreningen med Guds kosmiske kærlighed.

*

Visionen om lysklaveret

I partituret til Prometheus har Skrjabin ikke beskrevet, hvad et lysklaver er, hvordan det ser ud, hvordan det virker, eller hvordan man spiller på det. Instrumentet fandtes nemlig slet ikke. Ved uropførelsen i Moskva 1911 blev Prometheus derfor opført uden lysklaver.

Kun et enkelt forsøgseksemplar blev bygget i Skrjamins levetid. Det skete til en opførelse i New York, 1915, hvor en amerikansk elektroingeniør i samråd med Skrjabin fik skabt en konstruktion med 12 el-pærer i forskellige farver. Det var ingen succes og kunne slet ikke genskabe Skrjamins orglastiske sansevision.

Til opførelsen i aften har DR sammen med lysfirmaet Vertigo udviklet en løsning, der aldrig er set før. "Der er sat lysende LED-stænger omkring orglet, inde mellem orgelpiberne og rundt i salen, hvor de tegner salens arkitektoniske linjer op og rækker ud mod publikum", fortæller redaktionsleder Nicolai Abrahamsen. "Lysstængerne er ca. 2 meter lange og kommer til at blende ind med orgelpiberne, så vi på den måde inddrager det konventionelle orgel i lysklaveret. Vi følger selvfølgelig farveangivelserne i partituret, og lysklaveret spilles på et keyboard af en pianist, som er en del af orkestret."

Prometheus er formodentlig verdens første multimedieværk, og man kan roligt kalde det visionær tænkning, at Skrjabin komponerede musik for et instrument, der ikke eksisterede.

De religiøse fantasier havde han bl.a. fra teosofien, en spirituel bevægelse med russiske rødder, der peakede lige inden 1. Verdenskrigs ragnarok. Man kunne tro, at teosofiens tanker om menneskeåndens storhed blev bombet væk på verdenskrigens slagmarker, men i den psykedeliske æra i 1960'erne og 1970'erne fik nye generationer ørerne op for Skrjabin's musik og idéer. I dag kan man kun måbe over, hvor visionær og konsekvent kunst, Skrjabin skabte. Han så lyset, og som en anden Prometheus vil han med sin musik give ilden videre til alle, der stadig lever bundet til Jorden.

Richard Wagner: Tristan og Isolde: Forspil og Liebestod

Operaen Tristan og Isolde er Richard Wagners monument om en kærlighed så stor, at den ikke kan rummes i levende live, men må føre til døden som forløsning. "Eftersom jeg aldrig har nydt kærlighedens sande glæde, vil jeg rejse et monument, hvor denne kærlighed for en gangs skyld skal blive fuldstændig tilfredsstillt", forklarede han.

Allerede i operaens første akkord slår Wagner fast, at det drejer sig om en beslutning, der er ligger hinsides point of no return. "Tristan-akkorden" kalder man operaens første, urovækkende akkord, der ankommer og forsvinder på en måde, der slet ikke står noget om i lærebøgerne. Akkorden får hele 1800-tallets tonesprog til at synke sammen i syndig fryd, hvorefter Wagner trækker fuldbyrdsen ud i fire timers opera.

I sidste akt ligger Tristan døende på sit slot. Han ved, at han kun vil kunne blive frelst, hvis Isolde kommer til ham. Da hun ankommer, flår han sine forbindelser af og dør, mens han synger hendes navn. Isolde samler sine sidste kræfter i den berømte slutscene om kærlighedsdøden, "Liebestod", inden hun selv dør, lykkelig, af kærlighed.

Wagner lavede i 1859 en koncertversion, **Forspil og Liebestod**, hvor han har syet operaens begyndelse og slutning sammen. Det kunne lade sig gøre, fordi det berømte forspil med Tristan-akkorden rummer alt materialet for de følgende timers musik, også kulminationen med Isoldes dødsscene. Wagner havde endnu ikke komponeret de mellemliggende timers opera, men hans vision var så stærk,

at han allerede var i stand til at kondensere det endnu ufærdige værk. Dét er visionært arbejde – og visionær var Wagner som ingen anden komponist på sin tid.

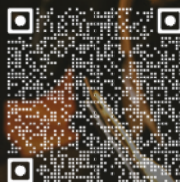
Jens Cornelius

DR Symfoniorkestret — nomineret til Orchestra of the Year 2023 i Gramophone

Deltag i afstemningen senest 7. september
ved at scanne QR-koden.

DR
Symfoni
Orkestret

DR Symfoniorkestret

Violin 1

Soo-Jin Hong
Bartosz Skibinski
Jan Leif Rohard
Kern Westerberg
Johannes Søe Hansen
Anders Fog-Nielsen
Helle Hanskov Palm
Per Friman
Sarah Jillian McClelland
Tine Rudloff
Sabine Bretschneider-Jochumsen
Sophia Bæk
Trine Yang Møller
Runi Bæk
Patricia Mia Andersen
Monika Malmquist Egholm
Anja Zelianodjevo
Peter Andreas Nielsen
Johan Amandus Lind

Violin 2

Teresa La Cour
Gunvor Sihm
Bodil Kuhlmann
Julie Meile
Line Marie Most
Marianne Bindel
Amalie Kjældgaard Kristensen
Anne Marie Kjærulff
Andrea Rebekka Alsted
Stanislav Igorevich Zakrjevski
Benedikte Pontoppidan Thyssen
Ida Balslev
Vladimir Yosifov
Austin Lee Hansen
Erik-Theodor Danciu
Borbála Brezovszky

Bratsch

Michael Andreas Grolid
Dmitri Golovanov
Gunnar Lychou
Kristian Scharff Fogh
Astrid Christensen
Katrine Reinhold Bundgaard
Lilion Anne Soren
Stine Hasbirk Brandt

Katarzyna Bugala
Vinçen Arneodo
Mikkel Schreiber Thomsen
Alva Maria Linnea Rasmussen

Cello

Henrik Dam Thomsen
Richard Krug
Birgitte Øland
Johan Krarup
Peter Morrison
Louisa Schwab
Chul-Geun Park
Cansin Kara
Hyazintha Andrej
Olga Chwaszczewska

Bas

Joel Gonzalez
Einars Everss
Henrik Schou Kristensen
Ditlev Damkjær
Nicholas Franco
Thoralf Strandli Pedersen
Karla Wulff
Piotr Dubajko

Fløjte

Ulla Miilmann
Anna Nykvist
Michael Beier
Russell Satoshi Itani

Obo

Theophile Pierre Florent Hartz
Kristine Vestergaard
Ulrich Trier Ortmann
Sven Buller

Klarinet

Johnny Teyssier
Pedro Franco Lopez
Klaus Tönshoff

Fagot

Audun Halvorsen
Sebastian Stevensson

Dorte Bennike
Archie Auger

Horn

Lasse Luckow Mauritzen
Aurora Sæterhaug Bye
Dominika Piwkowska
Oskar Lejonclou
Henning Hansen
Jakob Arnholtz
Nicolai Sell
Anna Nygård Lingdell

Trompet

Michael Frank Møller
László Molnár
Karl Husum
Andreas Jul Nielsen
Kristian Noe

Basun

Lars Karlin
Brian Bindner
Gabriel Boezi Gjerpe

Tuba

Carl Boye Hansen

Harpe

Zachary James Hatcher
Berit Spælling

Tasteinstrumenter

Hanne Kuhlmann
Rikke Sandberg

Slagtøj

Gert Skød Sørensen
Nicola Carrara
Lukasz Szyszko
Mads Hebsgaard Andersen
Daniel Rahbek Jones
Oliver Kragelund
Marta Soggetti

Pauker

René Felix Mathiesen

Med forbehold for ændringer. Se opdateret musikerliste i foyeren på koncertdagen

DR Koncertkoret

Sopran

Anna Miilmann
Christine Nonbo Andersen
Jihye Kim
Camilla Toldi Bugge
Nina Fischer
Magdalena Kozyra
Marianne G. Nielsen
Sandra Lind Thorsteinsdóttir
Anne Christine Berggreen
Malene Nordtorp
Philippa Cold
Julie Borgwardt-Stampé
Hanna Kappelin
Louise Odgaard
Iben Silberg
Anna Maria Wierød
Anne Sophie Hjorth Ullner
Outi Helena Karjalainen

Alt

Rikke Lender
Hanna-Maria Strand
Susanna Elin Gøtz
Anna Caroline Olesen
Lone Selchau
Hanne Struck-Schøning
Hanne-Marie Le Fevre
Astrid Elise Zeciri-Thomsen
Malena Rønnow-Hausmann
Linnéa Lomholt
Susanne Balle
Kristine Gether
Aleksandra Vagner Pedersen
Simone Rønn
Rose-Ann Selmer
Eva Wöllinger-Bengtson
Elenor Wiman

Tenor

Emil Lykke
Adam Riis
Jakob Knudsen Pedersen
Morten Schønberg Sørensen
Kristoffer Appel
Benjamin Nellemose
Harold Thalange
Jakob Skjoldborg
Nils Greenhow
Rasmus Gravers Nielsen
John Andert
Tomas Medici
Otte Ottesen
Palle Skovlund
Thomas Zimmermann
Jens Olav Heckmann
Anders Austad Grunth
Mogens Halken

Bas

Jakob Soelberg Miskow
Lauritz Jakob Thomsen
Johan Bogren
Piet Larsen
Hans Lawaetz
Asger Lyng Petersen
Richard Låås
Lucas Bruun de Neergaard
Martin Palsmar
Johan Karlström
Daniel Åberg
Rasmus Kure Thomsen
Paul Frederiksen
Mikkel Tuxen
Stefan Cushion
Per Høyer
Ove Mynderup
Kristian Krebs
Uffe Henriksen

Med forbehold for ændringer. Se opdateret sangerliste i foyeren på koncertdagen

21. & 22. SEPTEMBER

Sokhiev & Chausson

Den franske violinstjerne Renaud Capuçon er solist i Strauss' romantiske violinkoncert, der er fuld af passionerede melodier og virtuositet. DR Symfoniorkestret dirigeres af den elegante Tugan Sokhiev i værker af Debussy og Chausson; højdepunkter fra 1800-tallets franske orkestermusik.

Læs mere og køb billetter på drkoncerthuset.dk

DR
Symfoni
Orkestret

DR's KONCERTVIRKSOMHED STØTTES AF BLANDT ANDRE

A.P. MØLLER OG HUSTRU CHASTINE MC-KINNEY MØLLERS FOND TIL ALMENE FORMAAL
DEN A.P. MØLLERSKE STØTTEFOND
FONDATION CARIS
CARL NIELSEN OG ANNE MARIE CARL-NIELSENS LEGAT
AAGE OG JOHANNE LOUIS-HANSENS FOND
AUGUSTINUS FONDEN
BECKETT-FONDEN
WILHELM HANSEN FONDEN
LÉONIE SONNINGS MUSIKFOND
VENNEFORENINGEN FOR DR's KOR OG ORKESTRE

Chef for DR Koncerthuset, Den Levende Musik og P2 — Kim Bohr
Chef for DR Symfoniorkestret udvikling og drift — Jakob Holtze
Repertoirechef — Tatjana Kandel
Kunstnerisk leder for DR Koncertkoret — Michael Emery
Produktionstilrettelægger — Karen Skriver Zarganis
Producent, DR Koncertkoret — Peter Tönshoff
Produktionsledere — Jakob Helmer Mørck, Anne Dueholm Jacobsen
Lydproducer — Bernhard Güttler
Musiktekniker — Ossian Ryner
Design lysorgel — Vertigo
Redaktør — Helle Kristensen
Design — DR Design
Foto — Christian Rahbek Olsen
Tryk — Bording Danmark A/S